

dig ulogisk bliver udfaset, fordi man vil nedtrappe støtten til de lande, der bliver medlem af EU. Men disse lande her bliver ikke medlem af EU foreløbig. Betyder dette her så, at vi fra 2004 kan genoptage støtten?

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Ganske kort vil jeg blot bekræfte, at vi fortsat giver støtte også til Bulgarien og Rumænien. Jeg har bekræftet det flere gange, og derudover har statsministeren i sin tale også nævnt, at der vil blive indkaldt til drøftelser om Mifresta-rammen.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg må sige til fru Nedergaard, at det fremgår helt tydeligt af regeringens informationer, at der er afsat et mindre beløb til at lukke ned for i f.eks. Rumænien år 2002 og 2003, og dernæst er Rumænien ude af billedet. Det er klart de informationer, vi har fået. Betyder de nye informationer, at man er klar til at starte op igen i 2004? Det vil være meget, meget glædeligt.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Vil fru Tina Nedergaard have ordet? ... Så går vi over til næste ordfører, og det er hr. Peter Skaarup.

Kl. 21.05

Peter Skaarup (DF):

Ja, vi har jo været langt omkring i denne debat. Jeg vil sige, at det har været fint, at vi har fået debatten, fået vendt de synspunkter, der nu er, men det virker, som om der er en vis uenighed i Folketinget, som det nok bliver svært at komme uden om; det tyder alt her i debatten på.

Jeg synes igen, det var en lidt underlig start, vi fik, hvor forespørgeren, hr. Mogens Lykketoft, var oppe og begrunde, hvorfor han ville have debatten, og så har vi i øvrigt ikke set ham siden. Det er sådan lidt underligt, at man gør det. Jeg ved ikke, om det er en ny facon her i Folketinget, at den, der er forespørger, den, der vil have debatten, han siger goddov, og det er derfor, jeg vil have debatten, og så forlader han i øvrigt lokalet. Det er sådan en lidt underlig start på det hele, men sådan skal det åbenbart være.

Jeg vil sige, at vi i Dansk Folkeparti grundlæggende er enige i den fremlæggelse, som statsministeren er kommet med. Vi synes, det er fornuftigt, at man foretager de justeringer af

Øststøtten, som der er lagt op til, de effektiviseringer, som vi også ser der har været behov for. Det har vi argumenteret for i valgkampen, og det har jeg egentlig opfattet at regeringen også har været indstillet på. Så det er der vel ikke noget særlig forkert i.

I det hele taget må vi jo sige, at det er vigtigt, at man løbende følger de her projekter og ikke er et gummistempel, hvor man ikke tager hensyn til, at en række af de lande, som vi taler om, der får Øststøtte i dag, jo formentlig bliver medlem af EU. Hvis alt går, som regeringen ønsker det, ja, så bliver det sådan, at de bliver medlem af EU, og dermed kommer de ind under de ordninger, man kender fra EU-systemet, som mig bekendt fungerer udmærket.

Det er grundlæggende vores opfattelse i Dansk Folkeparti, at det godt kan betale sig at afhjælpe miljøproblemer, specielt i Østeuropa. Man kan måske sige, at i virkeligheden kan det være en fordel at afhjælpe nogle af de meget store miljøproblemer, man ser i Østeuropa som ved atomkraftværker, ved store kraftværker, forureningsbekæmpelse i det hele taget. Det kan være en fordel at afhjælpe den bekæmpelse der snarere end måske at hjælpe med til at rense et lille vandløb i Danmark.

Vi kan få mere forureningsbekæmpelse for pengene, hvis vi afhjælper de store problemer, der har været i Øst- og Centraleuropa, så der er gode grunde til, at man kan give denne her støtte. Men det skal også være noget, der er ræson i, noget vi kan justere på, uden at verden er ved at gå under.

Det er lidt det, jeg hører, synes jeg, fra de gamle regeringspartier. Det er jo nærmest, som om verden er ved at falde sammen, fordi man justerer den danske Øststøtte. Det har jeg i hvert fald hørt på her i mange timer, i hvert fald halve timer, her fra Folketingets talerstol.

Vi vil også sige, at i forhold til at afhjælpe forureningsproblemer, i forhold til støtte i det hele taget til Østeuropa, som der nok kan være behov for, er der da initiativer, der måske kan batte endnu mere til hjælp for Østeuropa end de her par milliarder kroner, der gives hvert år i Øststøtte. Altså det at østeuropæerne nu kan se frem til at blive medlem af NATO for mange landes vedkommende, nogle lande er allerede blevet medlem af NATO, det, at man måske bliver medlem af EU på sigt eller i hvert fald opnår gode aftaler med EU i første omgang og måske på sigt bliver medlem af EU, kan afhjælpe langt